

Kadernota 2015

Jaarlijks wordt door de gemeenschappelijke regelingen en organisaties die aanverwant zijn een toekomstperspectief gepresenteerd aan de betrokken gemeenten en deze nota gaat in op de ontwikkelingen over het jaar 2015.

Regionaal
Veiligheidshuis
Maas en Leijgraaf

Kadernota 2015 Regionaal Veiligheidshuis Maas en Leijgraaf

Inleiding

Voor u ligt de Kadernota van het Regionaal Veiligheidshuis Maas en Leijgraaf waarin vooruitgeblikt wordt naar de ontwikkelingen die gaan spelen in 2015 en de vertaling van de financiële consequenties daarvan.

Veiligheidshuizen zijn niet meer weg te denken in het land en in de regio. Het is een stabiel gegeven dat justitiële en niet-justitiële partners elkaar kunnen vinden in een netwerk als het Veiligheidshuis om – uiteraard binnen de geldende wet – en regelgeving – gegevens met elkaar uit te wisselen en afstemming te zoeken rondom vaak zeer complexe zaken. Voor die exclusiviteit van het verbinden tussen straf en zorg is landelijk gekozen en dat gegeven geeft ook wellicht helderheid in de discussies die gevoerd worden bij de transities momenteel. Het geeft richting, het geeft nog geen antwoord op de vraag hoe het Veiligheidshuis zich verhoudt tot alle veranderingen binnen het sociale domein.

Voor 2014 is in het kader van alle transities die momenteel plaatsvinden aan de gemeenten ruimte gevraagd. In aanloop naar dat jaar was de verwachting dat 2014 een jaar zou zijn met grote veranderingen, op zowel organisatorisch als financieel als inhoudelijk terrein. Dat lijkt ten dele bewaarheid te worden. Deze kadernota gaat in op de ontwikkelingen die spelen en die van invloed gaan zijn op de begroting 2015.

Het Regionaal Veiligheidshuis Maas en Leijgraaf in het kort.

Het Regionaal Veiligheidshuis Maas en Leijgraaf richt zich op Sociale Veiligheid in een gebied van twaalf gemeenten in het gelijknamige stroomgebied. Het Veiligheidshuis bestrijkt een congruent gebied van samenwerkende gemeenten en instellingen in Noordoost Brabant. De praktijk laat zien dat de grenzen van het werkgebied verbonden zijn aan grenzen van instellingen. Het beheer en de exploitatie zijn ondergebracht in de gelijknamige "Stichting Beheer en Exploitatie Regionaal Veiligheidshuis Maas en Leijgraaf.

De participerende gemeenten zijn: Gemeente Bernheze, Gemeente Boekel, Gemeente Boxmeer, Gemeente Cuijk, Gemeente Grave, Gemeente Landerd, Gemeente Maasdonk, Gemeente Mill en Sint Hubert, Gemeente Oss, Gemeente Sint Anthonis, Gemeente Uden en de Gemeente Veghel.

De kernpartners die met een convenant verbonden zijn aan het Veiligheidshuis zijn: Openbaar Ministerie, Politie Oost-Brabant, Novadic Kentron, Raad voor de Kinderbescherming, Reclassering Nederland, Slachtofferhulp Nederland, Stichting Aanzet, Regionaal Maatschappelijk Centrum Land van Cuijk, Halt Oost-Brabant, GGZ Oost-Brabant en Bureau Jeugdzorg.

Daarnaast zijn er een aantal overige partners die op afroep deelnemen aan de samenwerking: UWV Maasland, UWV Leijgraaf, UWV Land van Cuijk, Optimisd, Stichting MEE, Stichting Maatschappelijke opvang Verdihuis, Woningbouwvereniging Brabant Wonen, Woningbouwvereniging Mooiland

Maasland, Woningcorporatie Area, Woningstichting Kleine Meijerij, Dienst Justitiële Inrichtingen, Vivaan en Stichting Oosterpoort.

Het Regionaal Veiligheidshuis Maas en Leijgraaf nu en in de toekomst.

Door de twaalf gemeenten is oorspronkelijk gekozen voor een Veiligheidshuis waar centraal samengewerkt werd aan de thema's Jeugd, Huiselijk geweld, Veelplegers en Nazorg. Onder invloed van een aantal ontwikkelingen verandert de werking van het Veiligheidshuis ook; het is immers een netwerk dat meebeweegt met het beleid van haar partners.

We schetsen de volgende ontwikkelingen die van invloed zijn op de werking van het Veiligheidshuis:

A. Landelijk kader.

In 2013 heeft het Ministerie van Veiligheid en Justitie een nieuw landelijk kader m.b.t. Veiligheidshuizen gepresenteerd. In dat kader zijn de vier vaste thema's min of meer losgelaten en wordt de complexiteit van de casus leidend centraal gesteld.

Het landelijk kader geeft de volgende criteria voor complexe casussen.

- Er is sprake van meerdere problemen (multiprobleem) die op meer dan één leefgebied spelen en (naar verwachting) leiden tot crimineel en/of overlast gevend gedrag of verder afglijden;
- en:

Samenwerking tussen meerdere ketens (minimaal dwang en drang) is nodig om tot een effectieve aanpak te komen. Het is in de reguliere samenwerking tussen partners binnen één keten niet mogelijk om deze problematiek effectief aan te pakken;

of:

- Er is sprake van ernstige lokale of gebied gebonden veiligheidsproblematiek, die vraagt om een keten overstijgende aanpak.

Het landelijk kader geeft ruimte voor een lokale invulling. Goed lopende samenwerkingsverbanden zoals Nazorg uit detentie en Huiselijk Geweld passen goed in de gedachte van het brede ketenkantoor zoals het Regionaal Veiligheidshuis Maas en Leijgraaf dat is. Het zal aan de betrokken gemeenten zijn om binnen toekomstig beleid nader te bepalen op welke wijze rondom welke casussen samengewerkt wordt binnen het Veiligheidshuis.

Het huidige uitgangspunt is om wat goed is goed te houden tot nader order. Daarnaast is het Veiligheidshuis conform de landelijke visie al een platform gebleken voor een aantal complexe casussen. Dat kunnen individuele casussen zijn, maar er kan ook bijvoorbeeld een samenwerking georganiseerd worden voor (criminele) jeugdgroepen en Veelplegers.

B. ZSM.

Het Veiligheidshuis is een netwerk dat meebeweegt met de ontwikkelingen van haar partners. Zo is de werking van ZSM (Zo Slim/Spoedig/Samenlevingsgericht etc. Mogelijk) van invloed gebleken op de

ketensamenwerking binnen het Veiligheidshuis, met name ten aanzien van Jeugd en Veelplegers. De gedachte achter ZSM is dat bij een relatief eenvoudig delict een verdachte binnen zes uur na aanhouding al weet welke straf daarvoor staat. Dat betekent dat ook bijv. alle jeugdzaken en zaken m.b.t. Veelplegers centraal behandeld worden en dat de verbinding met de lokale zorg geen automatisme meer is. Dit zal een aandachtspunt dienen te zijn voor de toekomst binnen alle transities.

C. Landelijk beleid rondom High Impact Crime/ Top X aanpak

Het Openbaar Ministerie legt binnen de Veiligheidshuizen de focus op de ISD-waardige (Inrichting Stelselmatige Daders) casussen.¹ Dat betekent tegelijkertijd dat er geen integrale aanpak is voor een grote groep Veelplegers die verantwoordelijk zijn voor veel strafbare feiten en overlast. Om die reden is landelijk gekozen voor een verdere aanpak onder de vlag van 'High Impact Crime' ofwel Top X. De gedachte is om integrale plannen van aanpak te maken voor een aantal Veelplegers die verantwoordelijk zijn voor criminele antecedenten die een grote impact hebben (woninginbraken en roofovervallen) .

De aanpak zal nog verder vorm – en inhoud gegeven worden. De gedachte is om voor deze groep het Veiligheidshuis als platform te gebruiken.

D. Transities.

De transities van de Jeugdzorg en de AWBZ/WMO zullen veel veranderingen geven. Het beleid krijgt gaandeweg meer vorm en het zal voor de gemeenten betekenen dat zij in de nabije toekomst een aantal keuzen gaan maken. Wat dat voor het Veiligheidshuis zal betekenen is nog onduidelijk. Het spreekt voor zich dat vorm – en inhoud volgen uit de gemaakte keuzen.

E. Veiligheidshuis Oost-Brabant.

De bestuurlijke werkgroep Veiligheidshuizen Oost-Brabant heeft de mogelijkheden verkend naar een verregaande samenwerking tussen drie veiligheidshuizen in Oost-Brabant.

Deze bestuurlijke werkgroep heeft een notitie “De Veiligheidshuizen Oost-Brabant – Een verbinding tussen zorg en straf rondom complexe casuïstiek” opgesteld. Deze notitie wordt ter consultatie voorgelegd aan de besturen van de drie veiligheidshuizen in Oost-Brabant. Het Algemeen Bestuur van RVML zal in januari 2014 de notitie bespreken.

Na de consultatieronde zal in januari 2014 deze notitie definitief worden vastgesteld. Eerst dan zal de notie worden toegezonden aan de 41 gemeenten in Oost-Brabant.

¹ Dat betekent dat met een aantal partners een dossier opgebouwd wordt om zeer actieve Veelplegers voor de duur van twee jaren in de gevangenis verder te begeleiden om recidive te verminderen.



Een verhaal uit de praktijk van een Veiligheidshuis: Max

Samenwerken binnen een Veiligheidshuis levert op. Soms zijn de problemen van een cliënt zo complex geworden dat maatwerk vereist is. Oplossingen moeten gezocht worden in een goed samenspel tussen zorg- en justitiële instellingen. Het Veiligheidshuis biedt dan het platform.

Het verhaal van Max is een voorbeeld van zo'n complexe zaak. Het is een verhaal met een (vooralsnog) happy end. Het verhaal laat zien dat een Veiligheidshuis ertoe doet. Want stelt u zichzelf de vraag tijdens het lezen van dit verhaal hoe deze zaak verlopen was zonder. Hoe was het Max dan vergaan? Waar was het initiatief genomen om partijen bijeen te roepen, het plaatje compleet te krijgen en in de goede volgorde de afspraken te maken; kortom de kluwen ontrafeld.

Max is 32 en heeft een indrukwekkende carrière achter de rug als crimineel. Hij woont bij zijn vader en sinds kort woont zijn vriendin, die zwanger is, ook bij hen in. Max heeft de afgelopen jaren diverse keren vastgezet en is ook iedere keer weer in beeld gekomen bij het Nazorgoverleg in het Veiligheidshuis. Het probleem met Max was dat hij geen hulp accepteerde tot nu toe. Meer dan investeren in zijn directe omgeving zoals hulp bieden aan zijn vader om beter "nee" te kunnen zeggen was niet mogelijk.

Daar is nu verandering in gekomen. Max geeft aan in een gesprek in de gevangenis dat hij zijn leven wil beteren en door de betrokken partners in het Veiligheidshuis wordt intensief aan de slag gegaan om het goede spoor voor Max uit te zetten.

Allereerst de uitkering. Omdat Max nog ingeschreven staat als zelfstandige bij de KvK is een uitkering niet mogelijk. De afdeling werk en inkomen van de gemeente zorgt met Max voor de uitschrijving en bieden een uitkering aan. De uitkering wordt verbonden aan het volgen van een specifiek begeleidingstraject voor ex-gedetineerden. Max gaat direct aan de slag, vijf dagen per week, na zijn vrijlating. Het is een intensief traject dat gericht is op psychosociale veranderingen vanuit zelfinzicht en het uiteindelijk doel is om bij afronding zicht te hebben op een baan.

So far so good. Partners hebben goed samengewerkt en zonder al te veel tegenslagen lijkt Max een goede kans te krijgen. Een zitting in hoger beroep dreigt roet in het eten te gooien. Via de reclassering wordt het openbaar ministerie uitgebreid geïnformeerd over al hetgeen tot nu toe voor Max is gerealiseerd. De argumenten dat Max het goed doet, een zelfstandige woning heeft, het feit dat zijn vriendin gaat bevallen, resulteren uiteindelijk in een voorwaardelijke straf. Dit is het resultaat van een sluitende samenwerking en verbinding tussen zorg en straf.

Financiële vertaling van de ontwikkelingen.

- De begroting van het Regionaal Veiligheidshuis zal de uitgangspunten hanteren die gelden voor de gemeenschappelijke regelingen in de regio en zo mogelijk voldoen aan de nieuwe bezuinigingsopdracht die gegeven is.
- Er is gerekend met een inflatie van 0% (behalve bij het huurcontract)
- De veranderende werkwijzen worden in principe gerealiseerd binnen de huidige begroting. Daar waar veranderingen financiële en personele consequenties krijgen zullen deze transparant ter besluitvorming voorgelegd worden.

CONCEPT